

EN LA NIT DE SANT SILVESTRE

Ens cal creure en el Fat, aquest Fat que ens molesta,
la nit misteriosa en què es renova l'any.

1937 succeeix bon company

1936 carcassa deshonest.

1937: Sigui el teu averany

de veure la Mercè sempre amb cara de festa

i vora l'Esperança i tota la requesta

portar-li cada dia una joia i un guany.

I perquè Catalunya, avui folla i malalta,

superi, en el camí d'una pàtria més alta,

aquest viratge tèrbol de glòria i crueltat.

I que en el curs dels mesos que aquesta nit s'enfilen

no facin el ridícul els àngels que reflen

«Pau en la terra als homes de bona voluntat»!

MÀRIUS TORRES (1910-1942)

DINS D'AQUEST NÚMERO HI TROBAREU:

-Informe Sanitari de la Subcomarca (pàgines centrals)

-Dues noves seccions: Pensem-hi (pàgina 15)

I Espectacles (pàgina 17)

-Poema d'Enric Brufau (darrera plana)

SIO - Butlletí Informatiu Municipal

Director: Alcalde Sr. Ricard Vicens

Sub-director: Jaume Cuñat Mata

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Carrer la Plaça, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 200 ptes.

Estranger 250 ptes.

Número solt 20 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Publicitat contractada anual:

Una pàgina 3000 ptes.

1/2 » 1500 »

1/4 » 750 »

1/8 » 400 »

Anuncis solts, 50 % d'augment

Per a subscripcions i anuncis poden
dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

METGES:

El servei «Metge de Guàrdia» de la Comarca,
per als dies festius i caps de setmana, està
constituït a càrrec dels següents doctors:

Dr. JOSEP PERULLES MORENO

Telèfon 530776 — Les Pallargues

Dr JAUME RUFACH TURRIELLA

Telèfon 390222 — Preixens

Dr JOAQUIM FELIP BRUFAU

Telèfon 390154 — Agramunt

Dr. MIQUEL SUAREZ OTERO

Telèfon 390635 — Agramunt

CREU ROJA:

CREU ROJA I SERVEI D'AMBULANCIA

Telèfon 390013 - Guàrdia Civil Agramunt

FARMÀCIES:

Sr. ANGEL MAS GRAU

Telèfon 390133 — Agramunt

Sr. GUILLEM VILADOT PUIG

Telèfon 390087 — Agramunt

Als domicilis dels metges i a les farmàcies, hi
ha un cartell indicant, cada festa, el metge de
torn.

El lector opina...

Senyor. Director del periòdic SIO:

Vos dono les gràcies per haver-me publicat l'article sobre n'Enric Brufau i, com a regal, aci us envio un poema que ell m'havia ofert poc abans de morir i que espero us agradarà i el publicareu a SIO.

Per avançada us en dono les gràcies i creieu en la meua sincera consideració (1).

JOSEP BARNOLA
(París)

(1) El poema a què fa referència la carta del senyor Josep Barnola, es publica a l'última pàgina del present Butlletí.

RECORDANÇA D'AGRAMUNT

Em parlen tant d'Agramunt que, una recordança, se m'ha fet obsessió: aquesta recordança imaginativa, però que és meravellosa, quan de fet, és realitat. Fins ara, no he tingut ocasió d'estar-hi, de veure, amb els meus propis ulls, els carrers, les places, la gent, el moviment d'un poble que treballa, i que lluita per ser millor. Companys que em parlen de l'empenta coratjadora dels seus habitants, de l'alegria i l'hospitalitat, que tenen com a norma i guia. Dels homes fermes, que treballen aquesta terra ferma d'un indret de la nostra Catalunya: i de la capacitat creadora que han assolit, mitjantsant l'esforç, l'abnegació i l'amor a l'estudi, en les més diverses facetes.

Recordança, que voldria que fos realitat aviat: no com a pensament, inclòs en el subjecte de la il·lusió o del pur record, d'una possibilitat remota: a prop i no a lluny, i estrènyer la mà, amb prontitud a l'agramuntenc, que fa possible, que la Vila, del bon torró, la xocolata, i la bona collita, sigui intensament estimada, per d'altres germans desitjosos, de veure-us complaguts en el més intern dels afectes, que val dir: la presència viva, de conèixer-vos, i d'apreciar aquest tracte, tan humà com generós, ressò indiscutible de la vàlua d'un poble.

FRANCESC CARAFI I LLORET
Sant Sadurn d'Anoia (Alt Penedès)

ATENCIÓ!

Es fa avinent als subscriptors a la revista Sió, domiciliats fora vila, que si durant el primer trimestre de l'any en curs, ens fan un gir postal pel valor de 200 pessetes, import de la subscripció anual, s'estalviaran les despeses que ocasiona el reembossament que els enviarem, cas de no rebre l'esmentat gir en el període indicat.

També podeu fer efectiva la subscripció a
G. Vicens, P. Mora i J. Cots

**Ajudeu SIÓ,
subscrivint-vos-hi!!
SIÓ, és de tots**

AGENDA

DESEMBRE

Dia 6. NOMENAMENT

Avui i pel president de la Generalitat, Josep Tarradellas i Joan, ha estat proclamat públicament —entre altres— un fill d'Agramunt com a conseller polític del Govern de la Generalitat, ens referim, naturalment, a en Josep M. Triginer i Fernández. D'ell, fa poc, SIÓ en publicà una entrevista, concretament al núm. 162 del passat mes d'agost.

Dia 8. CREU ROJA

L'Assemblea Local de la Creu Roja d'Agramunt, i com a homenatge a la Brigada Local en el dia de la seva Patrona la Puríssima Concepció, ha organitzat, aquest matí, diferents actes en els que hi han participat també membres de la Creu Roja d'altres pobles de les comarques de Lleida. El temps, plujós a primera hora, volgué contribuir també a la festa ja que cap al migdia sortí el sol.

Dia 12. «NADAL A LES BIBLIOTEQUES»

Amb la xerrada d'avui a la nit «El Nadal dels poetes» a càrrec d'Ignasi Riera, s'han acabat els actes que per aquest mes de desembre ha organitzat l'Obra Cultural de «la Caixa».

Els altres foren: Dia 3, matí: «La Baluerna Musical» una realització del grup «L'Ou com balla» per als infats i que en nombre de cent —no se'n pogué admetre més— hi participaren al Foment Parroquial. Dia 3, vespre: «Les joguines i l'evolució del nen» per M.ª Rosa Tort. Dia 6, tarda: «Adornem la nostra llar» per Noelle Granjer. Les tres conferències per adults han tingut lloc a la biblioteca de «la Caixa».

Dia 17. BALL DE «QUINTOS»

Amb la música a càrrec del conjunt local Acrimont's i a la sala de festes Kipps, l'han organitzat, aquesta nit de dissabte, els joves que el proper any van a la «mili». Amb molta animació, després de la presentació de les tres «madrines», les noies assistents i per votació eligiren a tres joves com a «Miss Quinto».

Dia 18. PRESENTACIÓ D'UNIÓ DE PAGESOS

L'ha fet a la secció local d'aquesta sindical pagesa aquest migdia a la sala-teatre del Casal, amb assistència d'un centenar escàs de persones entre vilatans i d'altres pobles de la Ribera del Sió. Féu la presentació en Jaume Ramon, i parlà sobre «Concienciació Pagesa» en Josep Farreny, ambdós convilatans nostres. Parlaren també sobre: «Seguretat Social Agrària i Cambres Agràries», «Cooperativisme» i «Ramaderia», dos representants de la comarca d'Urgell i un de la Segarra. Al final tingué lloc un animat col·loqui.

Dia 20. «LA VEU DELS ESTUDIANTS»

Aquest es el títol d'una nova publicació local, en l'Editorial d'aquest primer número —que ens ha arribat a les mans d'una manera casual— diu que en són responsables els alumnes del 2.º curs de B.U.P. de l'Institut d'Agramunt.

Encara que aquesta secció d'AGENDA sols té per norma donar la notícia sense més comentari, avui ens plau trencar-la per felicitar a aquest jovent i encoratjar-los, a l'ensem, a la continuïtat.

Dia 21. ESCOLARS

Ens arriben notícies que l'Ajuntament ha comprat uns terrenys a prop del passeig del Sió, per a edificar-hi un nou Grup Escolar de vuit unitats, i que es construirà a càrrec del Ministeri d'Educació i Ciència.

Dia 22. «MÉDICUS MUNDI»

Hem llegit en un fulletó de la I Campanya Pro Médicus Mundi-Nadal 1977, que el jovent de les nostres comarques fa una crida demanant la col·laboració a aquesta campanya de fraternitat i solidaritat entre els homes. Els grups de joves són de: Cervera, Guissona, Tàrraga, Torà i d'Agramunt el grup «La Senyera».

Dia 25. NADAL I TEATRE

El Grup Escènic Agramuntí —amb alguns actors nous— aquesta nit, al Casal i amb molt bona entrada, ha representat la peça còmica «L'amor venia amb taxi» amb què el públic disfrutà qui-sap-lo.

Abans de començar, un jove de la Vila lleguí la Crida de l'Assemblea Permanent de l'Espectacle sobre la llibertat d'expressió.

DE LA FESTA MAJOR

«Però reflexionant al fons de la qüestió, torno a preguntar-me: «Qui fa la Festa Major?»» (J. CUNAT, Programa de la Festa Major d'Agramunt, 1975.)

La Festa Major ha estat un dels temes polèmics que més hem debatut a nivell de cafè, de carrer i de botiga. Les conclusions a que hom arribava no eren pas massa afalagadores; al capdavant tothom constatava, amb considerable nostàlgia, que la festa popular més preuada s'estava perdent.

Si volem salvar la Festa Major, cal que ens la replantegem. Les propostes que s'apunten més avall són fruit d'una reflexió personal que no busca sinó salvar la nostra Festa de setembre. Entre altres, la Festa Major hauria de tenir aquestes característiques:

1.º **Col·laboració** conjunta de tots els grups, entitats, centres, partits..., existents a la Vila. Així com l'Onze de Setembre darrer fou organitzat per una «Comissió», així també s'hauria de formar una «Comissió» de tots els grups existents que preparés la Festa Major.

2.º **Previsió**. El factor temps és important. No es pot esperar a les acaballes de l'estiu per començar-la a organitzar. Caldria que abans de Pasqua es fessin les primeres reunions organitzatives de la nostra Festa.

3.º **Popularisme**. La Festa Major ha d'ésser muntada des del poble i per al poble; per tant, els actes de caire popular a organitzar, haurien de tenir un lloc preferent.

4.º **Econòmica**. S'hauria d'aconseguir al màxim que els actes fossin gratuïts o bé de preus moderats, evitant que la Festa Major sigui un gran muntatge de caire capitalista i de pressupost de milionaris.

5.º **Conjunció d'esforços**. La «Comissió Organitzadora» hauria d'ésser l'encarregada d'evitar que dos actes es fessin a la mateixa hora; així com s'hauria d'aconseguir que hi hagués un programa únic —que podria ser el mateix que edita l'Ajuntament—, on, de manera detallada i rigorosament cronològica s'especificassin «tots» i cada un dels actes de la Festa.

6.º **L'entusiasme**. Atribut que hauríem de posar-hi tots, ja que és la clau de l'èxit; solament cal que ens fixem, com a exemple, en els veïns del carrer Sió quan organitzen els barris.

M'he deixat encara moltes coses per dir. Espero que aquestes, si hi ha algú que les creu encertades, no caiguin en sac buit.

JOAN PUIG

Coses de la Parròquia

FESTIVITATS

La diada de la Immaculada Concepció fou molt lluida en la nostra Parròquia, car en aquest dia el temple estava de gom a go men la Missa de 12 a la que hi assistien les brigades de socorristes de la Creu Roja de diferents poblacions de la Província, celebrant la festivitat de la seva patrona.

Santa Llúcia, dia 13 de desembre, compta amb molts devots, principalment entre el sexe femení. En aquest dia les modistes i els sastres honoren a la Santa assistint a les Misses de la Parròquia.

Algunes setmanes abans de la diada de Nadal en les Fulles Parroquials s'ha anat preparant els fidels per la gran Festivitat. L'assistència a la Missa del Gall, com ja és costum, fou molt nombrosa i també ho fou la Missa major del dia de Nadal. La Coral d'Avui ambientà la Missa del Gall amb els seus cants i nadales i el cor del Club d'Esplai ho féu en la Missa Major.

ESTADÍSTICA PARROQUIAL DEL 1977

Baptismes

37 nens i 26 nenes, total 63.

Matrimonis

36 expedients tramitats, 16 d'ells fets en la Parròquia.

Defuncions

24 homes i 11 dones, total 35.
11 han rebut tots els Sacraments, 1 la Penitència i Viàtic, 10 Penitència i Unció dels Malalts, 5 sols l'Unció dels Malalts i 8 sense cap Sacrament.

BALANÇ PARROQUIAL 1977

Donatius, culte, aranzel i capella	
Sagrada Família	33.424
Tolta col·lectes	250.515
Cambril de la Verge dels Socors	20.125
Donatius calefacció	23.000

TOTAL 327.064

Despeses per cursos i conferències	8.326
Servidors del temple (sagrists i escolanets)	12.655
Neteja del temple	7.000
Electricitat	30.367
Per a l'Eucaristia i ornaments	12.483
Llibres litúrgics, impressos, catequesis	11.982
Calefacció	26.363
Noticiari setmanal	46.169

TOTAL 155.345

El sobrant de 171.719 pessetes es va invertir en la reconstrucció de la Capella del Sió.

Dia 26. CONCERT

Dins el marc d'aquestes festes nadalenques, una vegada més, aquest migdia al Casal i amb nombrosa assistència, hem sentit les veus de la «Coral d'Avui» i les melodies del seu grup de flautes. També cantaren els dos grups de la coral infantil «Bon Cant» i refilaren les flautes del grup infantil.

Dia 27. PESSEBRES

Aquests dies de Nadal, el Moviment Escolta «Verge del Socós» i en el seu «cau» ha muntat un pessebre molt artístic, el que ja es pogué visitar la nit del dia 24 a la sortida de la missa «del Gall».

També el Club Parroquial d'Esplai ha organitzat un concurs de pessebres portàtils que en nombre de 29 s'exposen al públic al Foment Parroquial.

Dia 28. «ELS PASTORETS»

Aquest espectacle típic del Nadal el presentà al Club Parroquial d'Esplai —en 5 quadres i un total de 160 actors— aquesta nit al cinema Avinguda ple de públic. Després actuà en R. Figuera amb cançó tradicional i es féu lliurament dels premis als guanyadors del concurs de Pessebres portàtils.

Dia 30. CONFERÈNCIA

En Joaquim Arana i Josep Pau, Diputats del Partit Socialista de Catalunya, Reagrupament, per la «província» de Lleida, ens parlaren aquesta nit, al Casal, per donar-nos compte de la seva gestió parlamentària a més, explicaren el Pacte de la Moncloa, la situació actual d'Espanya, la de Catalunya i la de la Generalitat. Al finalitzar hi hagué un interessant col·loqui amb el públic assistent, unes cent persones.

GENER 1978

Dia 1. «PATGE KARIM»

D'acord amb el que pregonà el nunci de la Vila fa un parell de dies, aquest migdia i al Casal arribarà el patge negre de S.S. M.M. el Reis Mags d'Orient, Karim acompanyat de dos ajudants per rebre les cartes dels nombrosos infants allí reunits i que foren obsequiats amb caramels pels regis visitants.

Dia 6. S.S. M.M. ELS REIS MAGS D'ORIENT

Tal com ens prometé el patge Karim el passat dia 1, aquest vespre arribaren, en luxoses carrosses, S.S. M.M. els tres Reis Mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, per fer el repartiment de regals als infants. A Ca la Vila foren complimentats degudament per les autoritats locals.

Dia 6. IV TRIAL DE REIS

Per quart any consecutiu el Moto Club Agramunt —amb la col·laboració de «La Senyera»— ha organitzat, aquest matí i amb sortida de la Plaça del Pou, aquesta prova motorista. La participació forana ha estat molt més nombrosa que la de la Vila.

Dia 14 — NEVADA

Quan aquest hivern ja ens tenia acostumats amb molta humitat i poc fred, ara s'ha decidit a fer-ne i aquest matí -entre 7 i 8- ha començat a nevar i encara que sols ho ha fet poc més d'una hora, en trobar el terra gelat, la neu s'ha mantingut amb preocupació per alguns i delícia de la quitxalla.

Dia 14 — REUNIÓ-CONFERÈNCIA

Que ha tingut lloc al local del cine «Avenida-2» aquesta tarda a les 6, i convocada per la Confederació Sindical de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, amb un temari sobre qüestions obreres. L'assistència ha estat d'una trentena de persones.

AJUDES DE LA PARRÒQUIA 1977

Per la Sta. Infància	14.013
Campanya contra la fa	16.830
Damnificats de Romania	8.875
Seminari Diocesà	25.395
Apostolat seglar	2.000
Domund	38.740
Emigrants i llocs de Palestina	7.030

TOTAL 112.883

BALANÇ DE CARITAS PARROQUIAL

Sobrant de l'any anterior	24.011
Recollit en diferents campanyes	66.613
TOTAL	90.624
Ajudes durant l'any	60.473
Remanent per a continuar	30.151

C.

Aquesta secció, fins ara portantveu de La Senyera, deixarà de ser com a tal, per passar a ser la veu dels diferents grups que formen part de la recent formada COORDINADORA DE JOVES.

La Coordinadora de Joves, tal com diu el seu nom, sols preten coordinar els esforços de tots els joves que treballen per un Agramunt millor en l'aspecte cultural, formatiu, esportiu, etc., a fi d'evitar duplicitat de funcions. La ideologia de la mateixa és molt dispaar degut a que cada grup com a tal té una personalitat pròpia.

La Coordinadora de Joves ha quedat formada en principi per:

- Moviment Escolta Verge del Socós (CAU)
- Grup Parroquial d'Esplai
- Grup de Joves «La Senyera»
- La Coral
- Centre Excursionista «La Carena»

Nadal al Club d'Esplai

El Club d'Esplai intenta ser fidel —tot respectant els altres—, a la seva línia pedagògica fonamental: ajudar a la formació humana integral, —cos i esperit—, dels qui hi van. Seria massa llarg de fer ara un recompte de tot el que els grups han portat a terme en aquest sentit. Per això ens limitarem només a allò que ha tingut un caire més extern.

Com cada any, la vetlla de Tots Sants, tinguérem la castanyada, amb tot un dia de camp, on tots els 260 participants pogueren disfrutar de grata convivència, alegria i esplendidesa. Joc de pista i altres... De retorn, el cant «dels adéus» tradicional, a la plaça de l'església. A més a més, aquesta diada no podia acabar millor, ja que els nois assistiren, al passeig, a una xocolatada.

Com a final de trimestre, tinguérem l'activitat, acostumada també, d'una «gimcana» per grups. Fou molt animada i concorreguda. Després dels seus quatre controls, els infants i nois acabaren visitant, per grups, el pis on hi havia nascut l'últim infant d'Agramunt. A ell li portaren obsequis, igual com els pastors de Betlem els portaren al Nen Jesús del pessebre. En ell hi veieren al mateix Infant-Déu, besant-lo i cantant-li senzilles nades. La cosa acabà després al Club, berenant i essent repartits bons premis i esplèndides rifes.

Ja que no tot ha de ser rebre, el club proposà als nois que, en ocasió del Nadal, fessin participar de la seva abundància als qui passaven més necessitat. Foren recollides grans quantitats de queviures i altres ob-

jectes útils que, presentats a l'ofertori de la Missa del Gall, foren distribuïts, al seu dia, a famílies de la Vila, ajudant-les a passar unes Festes millors.

Per les festes, cal esmentar els torrons. I la visita completíssima que, per gentilesa dels seus amos, férem a la nova fàbrica local «B.V.». Al final, obsequi del gustós producte a tots els visitants.

Com a cloenda d'activitats nadalenques, el dia 28, en el magnífic marc del cinema Avinguda, més de 160 artistes, i col·laboradors del Club, posaren en escena l'espectacle típic català d'«Els Pastorets», en cinc quadres. Donava goig de veure tants petits i grans, com a bona promesa d'un esplèndid demà en l'art dramàtic. Com sempre en aitals ocasions, ens acompanyà l'aplaudida intervenció d'en Ramon Figuera.

La creativitat artística dels nostres infants quedà pal·lesa, encara, en el concurs de pessebres portàtils, tan originalment instal·lada al Foment. Hi hagué concurrència, art, ambient religiós, originalitat... en totes les obres, singularment en les quatre premiades. El jurat —compost per 8 membres de la Vila, entesos i experimentats— quedaren gratament sorpresos de la qualitat de les obres.

A tots, moltes gràcies. Mútuament ens felicitem per la superació manifestada: i així, malgrat els esforços que tota organització comporta, confiem que també contribuïm al bé de la generació del demà.

CLUB D'ESPLAI

IV Trial de Reis

El propassat dia 6 de gener el Grup Motorista Agramunt amb la col·laboració de la «Senyera» organitzà el «IV trial de Reis».

El traçat fou d'uns 20 Km. als voltans de la nostra vila. Consta de 12 zones «non stop» i dues voltes.

La participació fou bastant nombrosa, comptant amb la presència dels millors corredors de les nostres contrades.

La cursa fou un èxit i l'assistència de públic, sobretot de joventut, nombrosa.

El guanyador local fou Genari Romeu, amb Bultaco.

Nota de l'organització: Els primer, segon i tercer classificats del trial, degut a la llicència federativa han de romandre en l'anonimat.

G. M. A.

Cultivador de cereales: ¿Le seduce la idea de obtener un considerable aumento de cosecha?

Consígalo en su propio cultivo, resolviendo los problemas más importantes que plantean las malas hierbas, con un deshierbe a base de
Dicurán Extra líquido

¿Preocupado porque tiene mucho vallico?

Dicurán Extra líquido lo elimina, y también combate la Avena loca.

¿Harto de realizar tratamientos separados, contra malas hierbas de hoja estrecha y hoja ancha?

Dicurán Extra líquido permite controlar en un solo tratamiento, tanto las gramíneas como las malas hierbas de hoja ancha más abundantes.

¿Dudas sobre el momento idóneo de tratar?

Dicurán Extra líquido da excelentes resultados tanto si se aplica antes como después de aparecer las malas hierbas.

¿Miedo a los errores de dosificación?

Dicurán Extra líquido se presenta en líquido autosuspendible, haciendo su manejo

- más seguro
- más rápido
- más fácil y cómodo

Creemos Dicurán Extra líquido, pensando en Ud.

Dicurán Extra líquido está registrado en la D.G.P.A. con el número 12.495/77, categoría A(A-B).

Nuestros técnicos le ayudarán gustosamente en sus consultas y le aconsejarán con conocimiento de causa. Escribanos o solicite una visita.

Ciba-Geigy Sociedad Anónima
División Agroquímica
Apartado 1628
Barcelona

Delegación en Lérida:
Ciba-Geigy, Sociedad Anónima
Mosén Reig, Letra A

CIBA-GEIGY
Creadores de productos químicos para una agricultura moderna

Dicurán® Extra líquido

® = Marca registrada de Ciba-Geigy, S.A., Basilea (Suiza).

inventari de riella

LA SABATA

per Guillem Viladot

La nit de la vigília de Reis vaig posar la sabata al balcó. Tots tenim dret a la fantasia. Per tal de trobar allò que volem ser? Qualsevol de nosaltres té dret a ordenar les seves vivències en funció d'unes imatges còmodes. A vegades, però, la fantasia no necessita que aquestes imatges siguin inèdites per a proporcionar l'altra realitat. Sovint, molt sovint, n'hi ha prou en voler triar -o saber triar- els signes del món que ens envolta i del món que ens configura per tal de tenir al nostre abast aquell tros que més cobegem de la falòrnia. De fora vaig elegir una sabata i un balcó i una nit. I de dins meu vaig elegir una cosa que se'n dona cada dia: esperança. L'esperança de no estar mai sols del tot. I un cop depositada la sabata, me'n vaig anar a dormir. Estava tranquil, molt tranquil de pensar que la sabata era a l'indret del balcó des del qual s'afguraven més nit, més pregonesa, més camins, més claror de celstia. I vaig adormir-me amb el presentiment que la meva sabata seria atesa. Mentre la son s'estirava damunt dels llavis i de les parpelles, la figura de la sabata es feia esplendent damunt la gira blànquíssima -i disponible i suplicant-, del llençol.

(El mar és blau. Algú, des del capdamunt del far no es cança de repetir: el mar, el mar, el mar... El cel és blau. Algú, des de molt endins del mar anuncia: el cel, el cel, el cel... El port és ple de barques. Algú, des de les "veles e vents" crida: el port, el port, el port... La petita ciutat marinera és encerclada de murs antiqüíssims. Algú, des d'un merlet recita noms màgics: home, dona, timó, julivert, Austràlia, serra... El temps no existeix. Els rellotges són rodons, quadrats, lineals. Ningú no sap si és matí o tarda. La veritat és que el sol penja des del punt més alt del meridià. Des de sempre, i per sempre més, les coses seran així. Els peixos punxen l'aigua del port i foraden els límits del cel. Darrera seu, plouen icones: ulls, llavis, braços, dits que assenyalen banderes irreductibles al minotaure.)

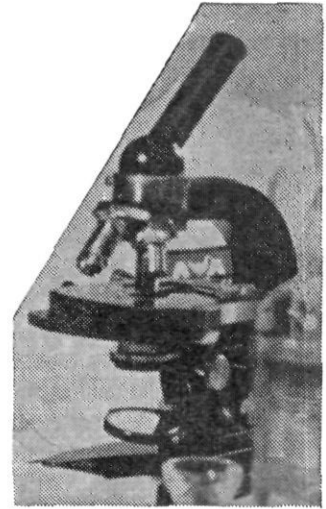
El dia de Reis, tot just apuntava el dia, sense gairebé estar despert del tot, me'n vaig anar al balcó. La sabata! La sabata no hi era, però en el seu lloc hi havia com una gerra transparent. Amb molt de compte la vaig entrar a la meva cambra. Semblava feta de cristall o de boira. Des del llit, la contemplava. No sabia què fer. Al cap de breus instants, vaig poder

veure com la gerra canviava de forma: formes de roselles, de pardal, de lluna, de segell de correus... En un moment donat agafà la forma d'una noia. Però aquesta aparença durà poc: una altra noia substituï l'anterior, i a aquella la reemplaçà una altra... I així fins a rribar a desaparèixer la gerra. En el seu lloc, però, hi va aparèixer un espai nou: blanc, sonor, plàstic, flairós. De tant en tant, d'aquest àmbit en sortien mots escrits, parlats, recitats, cantats, murmurats, silenciatos... Un d'aquests mots sonava com a "cremallera". Potser més que una paraula era una imatge clavada a la paret de la meva cambra. Ho hauria de ser perquè, de cop, s'obrí la cremallera: la paret, l'espai, la llum. Des d'aquell instant s'inicià un esclat de dèstrictes interiors plens de finestres: clarors regaven mans i peus, amidaven relacions il·limitades, empenyien transferències reculades, protagonitzaven germinacions en solcs inesperats.

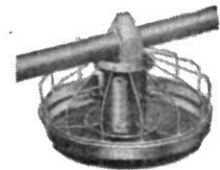
(La parella entra al restaurant i s'allotja en una taula situada en un extrem de la sala. La cambrera pregunta què prendrà d'aperitiu. Mentre espera resposta, esguarda l'home i envermelleix. En obrir l'ampolla de bitter, la cambrera, que se sent observada per l'home, trenca el coll del vidre, i es fereix. Furta la mirada i se'n va cap a la cuina. La parella fuma i xarrupa líquits blancs i vermells. Al cap d'una estona, torna la cambrera i pregunta a la parella què desitja per a dinar. La cambrera fita l'home i se sent profundament escorcollada per ell. Envermelleix. Mentre la parella tria peixos, salses, vins, pastissos, cafès i cigars, la conversa té per tema la recuperació bursàtil. La cambrera, en un moment donat, interroga l'home perquè li sembla que li ha fet alguna indicació. Envermelleix. Al final del dinar, l'home demana la nota a la cambrera. Ella, la cambrera, furtant l'esguard, envermelleix. Passats uns minuts, la cambrera porta el compte i, en depositar-lo damunt la taula, envermelleix. Quan la parella s'aixeca per anar-se'n, la cambrera ajuda a vestir-los-hi l'abric. Quan ho fa a l'home, se'l mira fit a fit, sense defugir-lo, amb els ulls oberts. El seu rostre, el rostre de la cambrera, empalideix: sembla banyat d'escuma de mar, de nacre, de lluna. El cel és blau, el mar és blau. Els grumets, els merlets, les quilles coronen la tarda d'hivern davant un ponent dolcíssim. Un núvol, de sobte, pren forma de sabata de nen. Mentre, la platja és talment un balcó del mar).

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

Tels. 20, 40 i 77

GUISSONA

L'Escola i la Generalitat

El passat dia 5 de desembre el nostre President va anomenar després d'algun «estira i arronsa» amb els partits i polítics catalans, els consellers de la Generalitat. És el primer govern català després de la desfeta del dictador l'any 1939.

Sortosament una de les conselleries que més tinta impresa va fer córrer durant els dies precedents a la composició del govern de Catalunya, va ésser la d'Ensenyament i Cultura. Tots els partits i polítics catalans aspiraven aquesta Conselleria, a tots els preocupava enormement el problema de l'escola i la cultura a casa nostra. El fet però, no és causal, tothom sap que la cultura i l'escola d'un poble és la base del desenvolupament posterior d'aquest poble. Un poble sense escola serà un poble sense cultura, no serà un poble. Això ho tenia molt clar en Franco, que va voler assassinar el poble català donant-li una escola que no era la seva, una escola pensada i engendrada per anorrear tot signe de catalanitat, una escola d'esquen als interessos del poble, una escola nefasta de la qual tots n'hem estat víctimes fins ara.

Penso que la tasca per a redreçar l'escola i la cultura del nostre país és una de les més feixugues i de més responsabilitat d'aquest govern català. Si observem els vestigis del passat franquista que encara resten als nostres centres d'ensenyament i cultura, ens adonarem de la feina que s'ha de fer encara en aquest país per normalitzar l'ensenyament. El Conseller de Cultura i Ensenyament de la Generalitat i ensems tot el Govern català han de lluitar per tornar a Catalunya l'Escola que vam perdre, millor dit la que ens van prendre. Tasca, com he dit abans, difícil i complexa, i més, en els moments actuals de provisionalitat. Crec que aquest ha d'ésser el primer aspecte autonòmic que s'hauria d'aconseguir del govern Suàrez. Els catalans volem tornar a ser un POBLE, i per que això sigui, el més urgent és tenir una plena autonomia en el camp de l'ensenyament.

Molts potser em diran que és un xic desmesurada la importància que vull donar a l'educació i a la cultura. Sense

menysprear els greus problemes que tenim a Catalunya en altres camps, penso que el nivell de vida d'un poble és directament proporcional al nivell cultural. Els pobles més desenvolupats socialment i econòmicament són aquells, que més esforç i pressupost econòmic dediquen al camp educatiu i cultural. Parlant en termes econòmics podríem dir que «la millor inversió es en l'educació». L'estat espanyol durant els darrers quaranta anys ha destinat quantitats insignificants al «Ministerio de Educació y Ciencia», permetent que de l'ensenyament se'n fes un negoci amb les escoles privades que han sortit com els bolets, i que molts nens s'hagin quedat sense escola. Ço ho fet que accedissin a les més altes cotes de l'ensenyament: la Universitat, només els fills de les famílies amb diners, a la fi dignes portadors, la majoria, de la cultura i actituds franquistes. Prou que ho sabien ells, els feixistes, que per poder continuar al poder el poble havia d'ésser ignorant.

Algú pensarà: bé i com hauria d'ésser aquesta escola que la Generalitat ha d'aconseguir pel nostre poble? Breument li contestaria, recollint l'editorial d'una revista catalana de pedagogia, que: «Ens cal una escola a la mida dels nois i noies de Catalunya, una escola que els eduqui per viure en una Catalunya lliure i democràtica, que els ajudi a conèixer i estimar el seu país, arrelada al seu medi més pròxim, on la qualitat pedagògica sigui un fet, on cada noi i noia pugui ser atès segons les seves necessitats, on la llengua sigui normalitzada, una escola descentralitzada, planificada i gestionada democràticament.»

Educadors, pares i alumnes, siguem tots conscients del problema i de la tasca que ens correspon de fer, donem el nostre suport i la nostra ajuda a la Conselleria d'Ensenyament i Cultura de la Generalitat restablerta que el nostre President ha confiat en la persona d'en Pere Pi-Sunyer i Bayo, per arribar a aconseguir una escola autèntica al servei del poble.

MIQUEL AGUILA I BARRIL

Sant Sadurn d'Anoia, novembre de 1977

BENVINGUT PRESIDENT

*Ha arribat Tarradellas, ha dit: «Ja sóc aquí»,
i unes llàgrimes a les parpelles, és deixaren anar, així.*

*De l'exili ha tornat, a casa seva nostra terra,
després d'anys, ja cansat, de lluitar, contra la desferra.*

*Del racó solitari, d'un indret francès,
l'home sencer, solidari, ha fet realitat, el promès.*

*Ha estimat, i estima Catalunya, per damunt d'enveges i rancors,
ha fet palesa i no s'allunya, el retrobament dels seus amors.*

*Generalitat, Institució estimada, President benvingut, sou aquí,
a treballar, català que ara, canta els «Segadors» amb delit.*

*Quina rebuda, quina ofrena, ha donat Catalunya, sota, senyera,
a l'honorable capdavanter, que omple, de joia i alegria, més planera.*

*Novament, benvingut, President, i que els desitjos, s'acompleixin,
i que l'esperança, sigui latent, i la fidelitat, segueixi.*

FRANCESC CARAFI I LLORET
Sant Sadurn d'Anoia (Alt Penedès)

CALEN DELEGATS DE XARXA CULTURAL

Per poder avançar en la labor de donar a conèixer Xarxa Cultural als vostres conciutadans; de constatar l'absència de dèficits culturals, d'organització de curssets de sardanes, d'ensenyament de català, de conferències, recitals de cançó i poesia, sessions de cinema i de teatre, etc,
ens calen DELEGATS.

No cal dir que aquestes activitats, per la dedicació professional que comporten, seran degudament renumerades.

Cal telefonar al 93.214.32.56 (Agustí Soler) o bé escriure a Xarxa Cultural Ronda Guinardó, 24 A-Barcelona-24

Informe de la realitat Sanitària

Elaborat per: JOAN BORGES, JOSEP ESTEVE i CARMEN RIBERA

Degut a la gran importància del tema sanitari a les nostres contrades, i dintre del marc del Congrés de Cultura Catalana, una comissió del mateix va decidir dur a terme la realització del següent informe sanitari de la nostra zona des d'un punt de vista totalment objectiu i realista a fi de poder arribar a donar una solució ja sigui a llarg o a curt termini tot això ja no dependrà de nosaltres. A més de les nostres opinions hem realitzat unes enquestes on hem pulsat l'opinió per una banda dels metges i per l'altra de la gent del carrer, els resultats de les mateixes venen al final, i és tot aquest conjunt de punts de vista el que ens ha portat al resultat del següent informe.

El que anomenem Subcomarca del Sió es caracteritza per està inclosa dins de tres comarcas, de les quals es diferencia de les tres, essent com una zona de transició ja que no som ni plenament l'Urgell, ni la Segarra, ni la Noguera, és a dir formem un nucli de població diferent i que pot abarcar des dels Plans del Sió fins la Sentiu de Sió.

Des del punt de vista sanitari, aquesta Subcomarca la podem dividir en quatre àrees. És a dir, considerarem una àrea cada lloc on s'hi troba un metge amb plaça titular, o sigui les poblacions on tenen un metge com a mínim.

Aquestes àrees foren:

- L'àrea d'Agramunt que consta de: Agramunt, Mafet, Les Puelles, Coscò i Puigverd d'Agramunt.
- L'àrea de Montgai d'Urgell que consta de: Montgai d'Urgell, La Sentiu de Sió, Cubells i Bellmunt.
- L'àrea dels Plans del Sió que consta de: Les Pallargues, Castellnou, Montfalcó, Ossó del Sió, Bellver, Cisteró i Pelagalls.
- L'àrea de Preixens: Preixens, Pradell, Les Ventoses, Montclar d'Urgell i Donzell d'Urgell.

Algunes de les dades que aquí farem anar fan referència al terme de «província».

En primer lloc anirem fent una anàlisi de la realitat segons el següent ordre:

- El personal sanitari.
- Serveis hospitalaris.
- Servei d'ambulàncies.
- Servei farmacèutic.
- Creu Roja.
- Campanyes de sanitat preventiva: vacunacions.
- Contaminació i polució.
- Els consultoris.
- Les guàrdies setmanals.
- Campanyes de sensibilització.

1. EL PERSONAL SANITARI

Aquí farem l'estudi del nombre real de metges, A.T.S. i altres especialistes que actuen a la nostra subcomarca.

- a) Àrea d'Agramunt: 2 metges, 2 A.T.E. i 1 dentista.
- b) Àrea de Montgai: 1 metge.
- c) Àrea dels Plans del Sió: 1 metge i 1 A.T.S.
- d) Àrea de Preixens: 1 metge.

En resum tenim que hi ha 5 metges, 3 A.T.S. i 1 dentista.

2. SERVEIS HOSPITALARIS

Els serveis hospitalaris són inexistent. L'hospital més pròxim es troba a uns 50 Km. a Lleida o bé a 120 a Barcelona, tot això està agreujat per la deficiència de les comunicacions en mal estat.

Nombre de llits per habitant: zero.

3. SERVEIS D'AMBULÀNCIES

Aquest servei és cobert per les dues ambulàncies que pertanyen a la Creu Roja d'Agramunt actuant per tota la zona.

4. SERVEI FARMACÈUTIC

Es compta amb dues farmàcies. A més es compta amb un laboratori d'anàlisi de sang i orina.

La farmàcia titular s'encarrega de: control del ram de l'alimentació i comerç, del moviment d'herbes i de les aigües públiques.

5. CREU ROJA

Es compta amb una caserna de la Creu Roja. Tenen un nombre aproximat de 60 socorristes i dues ambulàncies.

Tots els festius fan guàrdies al peu de la carretera o bé on es trobi una concentració humana de qualsevol tipus.

6. CAMPANYES DE SENSIBILITZACIÓ SANITÀRIA

Poques són les xerrades informatives sobre sanitat i higiene.

S'han fet dos cursos de formació de socorristes a càrrec de la Creu Roja local.

7. CAMPANYA DE SANITAT PREVENTIVA: VACUNACIONS

Les vacunes que s'han ficat són les recomanades oficialment per la Direcció General de Sanitat, entre elles: diftèria, pòlio, tétanus, etc.

S'han ficat a tota la població infantil.

8. CONTAMINACIÓ I POLUCIÓ

Tota la subcomarca degut al seu desenvolupament, eminentment agrícola, presenta una contaminació residual procedent de les granges, ja que algunes es troben situades dins de les zones urbanes habitades.

També en els nuclis petits no existeix un servei de neteja; llavors tiren les escombraries als corrals o prop de la població.

El gran focus de contaminació i perillositat sanitària es troba al riu (?) Sió, que travessa tota la zona i és portador de les restes de les granges i altres brutícies, fent-lo un possible transmissor de tot tipus d'infeccions.

9. ELS CONSULTORIS

Generalment les visites dels metges es fan al consultori que sol estar ubicat a casa del metge en alguna dependència, també es fan visites per les cases.

Hi ha el cas d'alguna població on el consultori és una aula de les escoles.

10. SERVEI DE GUÀRDIES SETMANALS

Els serveis de guàrdies existeixen tant per als metges com les farmàcies.

Les farmàcies es tornen les guàrdies els dies festius i nocturnes.

Els metges tenen un servei de guàrdies pels dies feiners i de festa el qual està fet amb col·laboració dels metges de les Pallargues i de Preixens, juntament amb els d'Agramunt.

a la subcomarca del Sió

Un cop fet l'anàlisi sobre la realitat farem un comentari al temps que plantejarem quina es la nostra alternativa al problema sanitari de la subcomarca.

La subcomarca del Sió té un nombre aproximat als 7.500 habitants.

Segons el nombre d'habitants hi ha unes recomanacions paral·leles referents al nombre de metges que li correspondria.

La realitat dels nostres serveis sanitaris és:

— 5 metges, 3 A.T.S., i 1 dentista.

Si fem cas a les recomanacions que fa l'Organització Mundial de la Salut (OMS) per a disposar d'un servei sanitari ideal, tenim que fóra necessari:

— 1 metges per cada 500 habitants.

— 1 A.T.S. per cada 1.000 habitants.

Doncs ens correspondria:

— 15 metges i 8 A.T.S.

Actualment tenim un dèficit en vistes de l'ideal de:

— 10 metges i 5 A.T.S.

Bé nosaltres entenem que això fóra l'ideal, però comprenem que pràcticament és impossible mentre no canviï el sistema, ja que no hi veiem forma de poder subsistir un nombre tan elevat de sanitaris a la nostra zona.

Però és clar, un terme mig creiem que fóra necessari sempre que s'asegurés la feina i la subsistència de tots.

Al mateix temps creiem que fóra necessària la presència d'especialistes en breus períodes de temps setmanal o quinzenal, ja que nosaltres creiem que tenen d'ésser els metges que vaïgin on és el malalt i no el malalt on és el metge, això sempre que es pugui. A més hem de tenir molt clar i d'una vegada per sempre que tant dret té a la sanitat una persona que viu al medi rural, com una altra que viu a l'urbà.

La pregunta ara és la següent: i per fer possible això què necessitem? Tenim molt clar que, perquè vinguin un major nombre de metges i especialistes és necessària l'existència d'un centre sanitari comarcal on hi hagi lloc i equipaments adequats a fi que puguin realitzar la seva labor.

El problema de les deficiències sanitàries no és sols a la nostra subcomarca, sinó que és molt estès arreu del país. Creiem que la culpa de la mala assistència procedeix del sistema centralista dut a terme en aquests últims anys, per la qual cosa sembla necessari començar una immediata reforma sanitària a tots els nivells i amb participació popular, que assegurï una total descentralització hospitalària amb la construcció d'hospitals comarcals i centres locals de salut arreu de tots els pobles i comarques amb una planificació i coordinació coherents.

Les recomanacions hospitalàries fetes per la OMS són de:

— 10 llits per cada 1.000 habitants.

La realitat hospitalària a les nostres comarques és (les dades són de 1970):

	Habitants	Nombre real de llits	Nombre teòric de llits
La Segarra	17.911	0	179
La Noguera	47.961	0	479
L'Urgell	36.289	39	362
Subcomarca del Sió	7.500	0	75

L'índex general de la província de Lleida es:

Llits teòrics	3.486
Llits pràctics	1.530
Dèficit	1.976

El servei de transport de malalts i accidentats el fan les dues ambulàncies, però el problema és que disposen solament de les mínimes eines d'equipament per fer el trasllat; si tinguéssim un centre sanitari es podria disposar d'un millor equipament com pot ésser sèrum, oxigen, etc.

El servei farmacèutic és un dels més complets a nivell comarcal.

Parlem també del problema que comporta que els metges tinguin els consultoris a casa seva, sovint trobem que la gent s'espera al carrer perquè arribi abans de l'hora de la consulta, i llavors es troba exposada a les inclemències del temps (fred, pluja, vent, etc), a més es solen formar aglomeracions de gent en determinades hores, al temps que les saletes d'espera solen ésser reduïdes i no hi caben, tot aquest sistema de consultoris porta com a conseqüència aquestes incomoditats tant pel metge que sempre té gent a casa com pel pacient; així, doncs, en un centre sanitari potser evitariem alguns dels esmentats inconvenients.

Un dels punts més polèmics és el de les guàrdies als dies de festa, tal com hem dit es fan tornos entre els metges de Les Pallargues, Preixens i Agramunt en els dies de festa, això comporta que alguns dies les persones d'una població s'hagin de traslladar de localitat; la qual cosa fins a cert punt és un inconvenient, al mateix temps que has de saber qui és el que està de guàrdia, etc. Nosaltres creiem que la solució més vàlida i més fàcil per a tots, metges i pacients, fóra l'existència d'un centre sanitari on hi trobéssim a tota hora del dia un metge de guàrdia i una assistència assegurada sense haver de preocupar-nos de veure avui a qui toca, on haig d'anar, etc., això per una banda, i per l'altra cada metge tindria el seu horari i dies de guàrdia, al mateix temps que els dies de descans tindria assegurat aquest, ja que sabem que ara actualment el metge s'ha d'aixecar una o dues vegades cada nit i tots comprenem que això també ha d'ésser bastant molest, tot i considerant el punt de vista humà de la medicina.

Un altre problema és el que ens trobem al temps de les merescudes vacances de tothom de l'estiu, on a la vila ens quedem amb un sol metge, creiem que tots tenim dret a anar de vacances, però sí que fóra necessari el deixar un substitut a fi de no formar grans aglomeracions en les visites i de poder mantenir el nivell d'assistència al públic, que potser ara en surt perjudicat.

Tal com hem anat insistint al llarg del comentari nosaltres creiem que la solució més vàlida per resoldre la problemàtica sanitària comarcal és la creació d'un Centre Sanitari Comarcal, al mateix temps que és necessària una reestructuració de l'actual sistema sanitari, ja que de les deficiències del món rural en el nostre cas, no en tenen culpa ni els metges, ni els pacients, sinó el sistema centralista imperant, per tant, reclamem la descentralització, planificació i coordinació de la sanitat a les comarques segons les seves necessitats, al temps que així s'acabarà amb l'aïllament tant perillós, respecte a la salut, al què estem sotmesos pel sol fet de viure al món rural.

Les mínimes condicions que hauria de complir aquest centre creiem que haurien de ser:

- Un lloc on hi hagués sempre un metge de guàrdia durant les 24 hores del dia.
- Un lloc on en breus períodes de temps es pogués rebre les visites d'especialistes sense haver de desplaçar-nos.
- Un lloc on estigués garantitzada una bona assistència amb metges i equipaments necessaris.

congrés de cultura catalana

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

Per a un bon servei

*Servei Oficial
únic de
EL OCASO, S.A.*

**Funerària
(Casa Romà)**

Rapidesa.. Economia..

Mercè, 19
Tel. 390309
AGRAMUNT

Llenya i Carbó

F. Santamaria i Fills

Santa Esperança - Telèfon 390387

*Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home*

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

*Roda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra*

Hemos recibido el siguiente comunicado de Correos, manifestando que no responden de un buen servicio si no se respeta fielmente.

POR UN CORREO MEJOR

La clasificación i reparto de la correspondencia es un servicio que exige la colaboración de todos.

Cuando escriba una carta, imprima tarjetas personales o papel comercial, ponga la dirección postal completa:

- Nombre y apellidos**
- Calle y número**
- Piso y puerta**
- Ciudad y distrito postal**

Para que la correspondencia llegue más rápidamente, en beneficio del destinatario y del cartero

Ponga en su buzón bien claro, el piso y la puerta de su domicilio.

LLENGUATGE

La **ç** (ce trencada) s'escriu només davant **a, o, u**.

Exemples: llança, llençol, vençut.

També s'escriu a final de paraula.

Exemple: març, braç, comerç, esforç, feliç, etc.

Davant **e, i**, no s'ha d'escriure mai ce trencada, sinó **c**.

Exemple: cendra, benefici, etc.

• • •

Cal insistir en la correcció d'uns mots que, fins fa relativament pocs anys, eren ben correctes i vius en el parlar habitual de cada dia però que avui, degut a la anormalitat imposada per tant de temps a la llengua, problema encara ben lluny d'estar resolt, ja els sentim abundantament canviats incorrectament.

Si ens hi fixem una mica, sentirem les incorreccions a dojo. Només com a mostra:

fresa en lloc de **maduixa**

en vez en compte de **en lloc**

mantequilla en comptes de **mantega**

passillo en lloc de **passadís**

• • •

La llengua posseeix un gran nombre de girs i frases fetes i, la persona poc familiaritzada amb el seu ús, en necessita una petita explicació.

Exemples: «Me'n vaig a escampar la boira.» (Ho diu una persona quan se'n va a donar un tomb, a fi i efecte d'esbargir-se una mica.)

«Sentirem les incorreccions a dojo.» (Vol dir que sentirem les incorreccions en abundància, profusament.)

• • •

L'insistir tant en la correcció dels mots fa que, a vegades, es tingui la sensació de fer-se **pesat**, per això s'agraïex molt una carta, com la que va adreçar a «Sió» el senyor Francesc Soler T. de Montclar d'Urgell el passat mes de desembre, sobre llenguatge, perquè això sempre és, a més d'una agradositat, un nou estímul per a seguir al peu del canó.

P. MORA I GIRIBET

Pregueu a Déu per l'ànima de

CARMEL CASES I BALCELLS

que morí a Tàrrrega, el 29 de desembre de 1977,
a l'edat de 76 anys.

E. P. D.

La seva apenada esposa: Catalina; fills, Carmel, Jordi, Joanita, M.ª Pilar, Josep, Roser i M.ª Cristina; fills polítics, germans, néts, nebots i altres familiars; us demanen una oració

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES DE DESEMBRE

NAIXEMENTS:

Silvia Bernaus i Cuñé dia 7
Janet Torra i Paris » 22

MATRIMONIS:

Joan Puigpinós Llovet i
Carolina Castañer Stefiel dia 17
Ernest Caujapé Curià i
Teresa Creus Vilamú dia 31

DEFUNCIONS

Vicent Castellà Gimbert, 82 anys, dia 2

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES DE DESEMBRE

Dia	4	8'5	litres m. ²
>	5	6'8	>
>	6	2'7	>
>	7	13'8	>
>	8	3'5	>
>	12	1'5	>
>	21	7'5	>

Total 44'3 litres m.²

L'Observador: DEUDAT PONT

TAPISSATS DE COTXES I MOBLES

TAPICERIA RECASENS

Plaça Pou, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

Saló

Riart

BELLESA I ESTETICA
PER A LA DONA

- MAQUILLATGES
- Depilació a la Cera
- MANICURA

Guimerà, 14

Agramunt

Una
llarga...
i dolça
tradició

Xocolata **Viladàs**

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Estació Servei Agramunt

Pista - Terrassa - Piscines - Discoteca - Snack-Bar

Restaurant

Telèfons 390202 i 390802

Secció d'Engràs i Lubrificants

Tramitacions,
Automòbils,
Passaports i
Expedients
en general

Gestoria
FEIXA

Sabateria, 6

AGRAMUNT

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a Cavaller i Nens

Plaça del Pou, 14

Telèfon 39 07 36

AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

LA INDÚSTRIA
DEL REMOLC

L. COMENCE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

LA FAMILIA, EL GRAN TEMA

L'altre dia estàvem fent petar la xerrameca amb un grup de pares, ben joves per cert, sobre la necessitat i les dificultats d'iniciar una mena de club, un enfilall de reunions, de fàcil accés, on es pogués debatre, amb amplitud de mires i contrastat bombardelg, tota la temàtica educativa familiar.

Algú, decidit i prenent posicions dialèctiques, va fer-se fort que la família —malgrat el que diguin els teòrics esquerrans de torn—, essent la cèl·lula bàsica de la societat, hauria d'estar més atesa, protegida i estimulada per les instàncies estatals.

Un altre corroborava dient que a França, sense anar més lluny, hi havia un Ministeri de la Família i que les seves responsabilitats, precisament, no s'esgotaven fent col·lecció de fotografies familiars per a l'àlbum de la Pàtria.

Un tercer, com aquell qui no diu res, engegà: Què hi faria aquest Ministeri aquí, en aquest país —país!— si la gent ja neix ensenyada... Que si patatim, que si patatam...

Avui anem amb la cua socarrimada pel que fa a la família i a l'educació. La gent es troba ballant el ball del **desconcert**: no sap ben bé quin pas ha de fer, si tirar per la dreta, si fer una incursió cap a ponent, si donar-ne dos endavant o quatre enrera. I el bo del cas és que tots estem a l'envelat i l'orquestra brufola amb vigorosos esbufecs les seves cançons i ritmes sincopats. Tot això em fa pensar, com en una llambregada, en aquella gran pel·lícula que ens van passar per la tele «Danzad, danzad, malditos». Recordeu quin impacte, com ens hi vèiem retratats!

Estem vivint moments aplanats: veiem ben bé per on van els trets, però no acabem de fer nostra la guerra. Atrinxerats en la trinxera del desconcert sentim com xiulen per sobre el cap, mirant espordits a banda i banda. La por paralitza l'acció educativa.

Fas una lleva d'educadors..., proposes cobrir el dèficit en aquests camps, insinues que què sabem i d'on sabem el que no sabem de cara a l'educació dels fills i et surt impetuosa, com brau del corraló, una lletania d'excuses, d'impossibilitats, d'absències... Nois, ens hem deixat robar la il·lusió; ens han violat, perdoneu.

Avui l'educació per a molts pares s'ha convertit d'un dret en un deure, anava a dir en un deure picat d'una aparent impossibilitat, viscuda sobretot quan els fills apunten els seus

anys adolescents. Els pares —molts— viuen la responsabilitat educativa amb desesperança, desbordats perquè el món els mena, els dicta des de fora el que han d'escriure, irremeiablement. Quin dictat i quins dicteris, manoi!

Cal recobrar la pròpia dignitat de pares, cal reconciliar-se amb un mateix, recreure i reconfiar en les pròpies capacitats educatives.

Sempre que vaig per aquests camins em ve a la punta de la llengua i no me'n puc estar de dir-ho que un educador dubtós és un mal educador, més ben dit, és un deseducador. Un educador ha d'oferir seguretat i caliu i el dubte sempre té un to fred i amargós.

S'ha de fer una escalada en el viarany de l'autoestima com a educadors. Quant menys desconcert regni entre els pares-educadors hi haurà més tranquil·litat en les files dels fills. Hem de posar remei a la situació de pre-desbandada paterna.

Com? Com sempre que es fa feina seriosa. Parant, fent rodona i, amb blanesa, encenent la pipa de la pau i, reflexivament, llençant pipades de fum i veient com es recomponen les coses, com encertem aquest «puzzle» complicat de l'educació. Amb paciència i intuïció, provant-provant, anirem ressuscitant un paisatge coherent i harmònic.

Ens cal aprendre; sí, sí, cal que aprenguem, amb garanties, el que la vida ensenya dubtosament i a patacades. Fem ESCOLA DE PARES. Professionalitzem, en el millor sentit de la paraula, la nostra feina primera, la més essencial, l'única que no té espera. Deixem de banda els amateurismes. Posem-nos-hi de valent. No anem més amb un peu dins i l'altre fora.

Una ESCOLA DE PARES ofereix oportunitats sistemàtiques per tal de repensar la feina educativa i així poder-la fer millor.

Cal decisió per a vèncer la mandra, per tirar per terra totes les defenses que hem edificat per protegir la inèrcia. Ja deia aquell murri: «Que Déu ens lliuri de pensar massa.»

Si entre tots posem lletra a la cançó de l'ESCOLA DE PARES, com és d'esperar, ja veureu que no és pas qüestió, precisament, d'anar a escalfar el cap i de refredar els peus, sinó a l'inrevés: de tenir els peus ben calentons i a punt de ruta i el cap clar, ben clar, «clar-i-vident».

Això —paraula— us pot oferir l'experiència de l'ESCOLA DE PARES...

Ja en sentireu a parlar. Pregunteu. Apunteu-vos-hi!

JOSEP M. BALCELLS

Crisi Econòmica i Crisi Humana

És l'hora de fer balanç.

Tinc sobre la taula uns quants articles que, en una perspectiva o altra, fan un esforç per analitzar econòmicament i social l'any que s'ha acabat sense oblidar el fer una profecia pel que comença.

Els més optimistes diuen que la crisi ja ha «tocat fons» i que s'espera una recuperació lenta a partir del segon semestre d'enguany; òbviament demanen valentia davant la duresa lògica que haurem de fer front, encara, durant el propers mesos.

Hi ha qui alça el crit al cel davant el fort increment del presupost de l'Estat —en vies d'aprovació—; la seva corresponent financiació haurà de significar un pes fiscal extraordinari damunt tots i cada u dels contribuents (per donar una xifra mitja i representativa, parla d'unes 80.000 pessetes per cap, contant tots els espanyols, dones i nens inclosos) (1).

Per altra part, un grup bancari important creu, segons un estudi econòmic recent, que cal esperar un fort increment de la gent sense feina arreu dels països. Els seus arguments es recolzen sobre el migrat creixement del producte interior brut que es preveu per l'any 1978, degut, entre altres coses, a les congelacions salarials i al corresponent esmoriment del consum privat.

Sigui com sigui, hom creu que el moment actual mereix més d'una reflexió seriosa: si la crisi econòmica que vivim fos una de les tantes conjuntures negatives que el sistema capitalista comporta implícitament, els estudiosos ja hi haurien trobat una sortida relativament viable. Al no ser així, sembla que l'esperançadora recuperació a nivell macroeconòmic haurà d'ésser el fruit de la duríssima inflació que tots financem, de la desaparició lamentable d'una colla de petites i mitjanes empreses creadores totes de riquesa i de treball, i, també, de la greu subsistència d'una gran massa de gent parada necessitada d'allò més imprescindible. I tot això, sense voler fer veure

al país l'absurditat d'una filosofia consumista i la d'un mercat especulatiu.

La dura realitat econòmica i les seves conseqüències alimenta una amargent decepció col·lectiva. Neix el trauma al no poder fer-se tot allò que, des de sempre i d'una manera especial durant els últims quinze anys, simbolitzava la més adequada resposta a les llargues jornades de treball. Em refereixo explícitament a l'acció consumista, d'algun manera, institucionalitzada, dins aquesta societat que anomenem moderna.

És malaurada la realitat econòmica i social del moment. A ningú, crec que li pot ésser lícit beneir-la. Hi ha massa gent que sofreix i, això, mai és bo. Però, si que esdevendria positiu el mirar endarrera i intentar esbrinar el per què d'aquest fenomen i l'arrel de la desil·lusió humana.

Penso que la dura experiència de la crisi —econòmica i social— podria servir-nos positivament si ens fos possible descobrir allò que caldria esperar d'una societat menys deshumanitzada: Voleu dir que ens afavoreix una pressió constant del consum, un triomfar massa vegades degut a la incapacitat condicionada dels altres, una general tendència en potenciar més l'esbarjo que la mateixa cultura, una inclinació més forta a somniar que no pas a raonar...?

No crec que sigui utòpic el pensar en un gran canvi en les formes, les maneres i en les prioritats humanes en un esdevenidor. El canvi cal que sigui lent, sens dubte, però, a la vegada rotund i convençut. Penso que podria ésser un plantejament comunitari que caldria reivindicar i assolir si volem sortir il·lusionats del pesimismo que ens envolta.

JOAN NOVELL

(1) «Lo que sobra y lo que falta a las medidas urgentes de la reforma fiscal», por Salvador Millet y Bel. Article publicat a «La Vanguardia», 4 de gener de 1978.

La Creu Roja celebrà la Patrona

Amb motiu de la seva Patrona, l'Assemblea Local i Destacament de la Creu Roja, organitzaren el passat dia 8 de desembre, una sèrie d'actes per tal de commemorar la mateixa.

A l'inici de la festa i malgrat tota bona intenció el bon temps no acompanyà fins quasi al final. Però això no fou un «handicap», sinó que els cors plens de joia no deixaven de manifestar-se, posant una vegada més en evidència la convivència que reina i ens ensenya tot un valor positiu que en infinitat d'ocasions nosaltres necessitem.

PARTICIPACIÓ

El lloc de concentració era al local social. La participació fou nombrosa hi podem veure representants de Lleida. Seu, Balaguer, Tàrraga i naturalment Agramunt.

ACTES CIVITS I RELIGIOSOS

Els actes començaren amb una magna desfilada de Tropes, amb Banda de Tambors i Trompetes de la Brigada n.º 27 amb seti a Lleida, encaminant-se per M. Jolonch, A. Guimerà, Mercadal fins a la Plaça de l'Església. Cal mencionar la presència de dotze ambulàncies pertonyents als diferents destacaments.

Ja una vegada a la Plaça de l'Església i amb una perfecta formació, les autoritats corresponents passaren revista. Encapçalava la mateixa el senyor Ramon Roca, President de l'Assemblea Local; el senyor Muntanyola, Metge en cap-devanter dels curssets de Socorristes, ostentava també la representació del senyor Siré, President de l'Assemblea Provincial; el senyor Emili Ramírez, Comandant del Destacament.

A continuació Santa Missa, dit pel capellà de la Brigada mossén Bertran. Acabada la Missa, benedicció de la nova Ambulància per mossén Sabaté.

ENTREGA DE DIPLOMES I DISTINCIONS

Abans d'iniciar l'entrega de diplomes als cursetistes el President de l'Assemblea Local, va dirigir uns mots de salutació per la presència d'altres representacions de la Creu Roja Provincial i fent una exposició clara del que és i representa la Creu Roja per Agramunt. En altra part del seu parlament, referint-se a la Brigada diu: «Amb tota senzillesa hem organitzat aquests actes no per nosaltres, sinó per a vosaltres, ja que sou qui feu el sacrifici. Nosaltres —segueix dient— només som un punt d'ajut.»

Ja dins el punt d'entrega de Diplomes als assistents al darrer curset, direm que n'hi havia 63.

En el capítol de distincions cal destacar la donada al senyor Pere Brils Solé, Secretari de l'Assemblea i un dels principals promotors de la Creu Roja a la Vila. També com a record de la diada es feren obsequis a autoritats i representacions provincials.

A la Plaça del Mercadal com a cloenda una magna parada Militar amb desfilada de tropes davant autoritats. Nota a destacar es la inclusió, per primera vegada, d'una representació de la Creu Roja de la Joventut.

Ja per acabar, l'Assemblea, obsequià a les representacions assistents amb un «lunch» a Kipps. En Ramon Roca, President, dirigeix de nou la paraula dient: «La Creu Roja, no és un món tancat, sinó que és obert i en ell hi tenen cabuda persones de tot ram social sense discriminacions, però amb voluntat ferma i una disciplina desitjable per a servir millor als seus iguals.»

JAUMA CUÑAT I MATA

Futbol II Regional

GRUP IX

El Campionat segueix la seva marxa d'una manera més o menys acceptable cara a la nostra representació. Hom creu que l'ajut de l'aficionat és important per a lliurar cada jornada aconsegint superar qualsevol obstacle.

Estem ja en la cloenda de la primera volta i els resultats són els següents:

4 de desembre
C. F. Agramunt, 1 - C. F. Montoliu, 0
11 de desembre
C. F. P. Claramunt, 2 - C. F. Agramunt, 0
18 de desembre
C. F. Agramunt, 3 - C. F. Lleida (líder), 1
1 de gener 1978
C. F. Agramunt, 1 - C. F. Bellcairenc, 3

La puntuació del nostre equip en la jornada 17.ª és: C. F. Agramunt, 21 punts més 3 positius, ocupant la quarta plaça.

En el capítol de fitxatges hem de destacar la incorporació de dos nous jugadors: Massana (davanter-centre) d'Artesa de Segre i el nostre conegut Jaume Bonet (escampa).

CAMPIONAT DE JOVENILS: III DIVISIÓ

El desenvolupament és com segueix:

4 de desembre (segona volta)
C. F. Linyola, 5 - C. F. Agramunt, 0
11 de desembre
C. F. Agramunt, 3 - C. F. M. Bostón (Lleida), 1
Gols: López, Farré, Martínez.
18 de desembre
C. F. Alfarràs, 3 - C. F. Agramunt, 3
Gols: Pedros (2), Farré.

JAUME CUÑAT I MATA

La Coral d'Avui

- 1.º Cantada de la Santa Missa
- 2.º Concert de Nadal

La Coral volent contribuir, una vegada més, a realçar la importància de la Festa que per tots nosaltres representa, va cantar la Missa del Gall sota direcció de la senyoreta Carme Alonso d'Anglesola, degut a l'enfermetat del Director, el senyor Ramon Casals.

A pesar d'aquest entrebancs, la Coral d'Avui responsable de la importància de l'acte sortí airosa.

CONCERT DE NADAL

Com ja va essent tradicional el dia de Sant Esteve, al local Casal Agramuntí, la Coral oferí el Concert de Nadal. Les seccions de la Coral d'Avui, Coral Infantil «Bon Cant», Grup de Flautes i la mateixa Coral d'Avui deleitaren al nombrós públic assistent amb un repertori interessant.

La Coral ha buscat sempre aconseguir en cada Concert una millora fent un sacrifici de moltes hores d'assaig i fins i tot crear un ambient educatiu, on tothom si trobi bé i així, d'aquesta manera, veurem i farem de la nostra tasca un treball positiu.

El públic va sortir complagut del mateix. Com a novetat direm que la direcció de la Coral «Bon Cant» i Grup de Flautes correu a càrrec del senyor Salvador Jovell, membre de la Coral d'Avui. La direcció de la Coral d'Avui per la senyoreta Carme Alonso d'Anglesola.

També hem de citar que es va posar a la venda el disc de la Coral de les Terres de Lleida i Orfeó Lleidetà, gravat al Monastir de Montserrat i on la nostra Coral hi està representada.

C.

**BAR-RESTAURANT
DISCOTECA**
AVDA. DE LERIDA Nº 11 **Monzón** (HUESCA)
TEL 40 01 85

Empresa RAMON INGLÉS (Crich)

Hi ofereix els serveis de
**RESTAURANT · CAFETERIA
SALA DE FESTES · RESIDENCIA
BARRA AMERICANA**
atesa per belles Senyorettes

Espectacles

A partir de l'any nou la sala cinema del Casal s'ha unit en la programació amb l'Avinguda. En el moment d'escriure aquestes ratlles no en sabem gran cosa d'aquesta unió, i el que és més important, ni dels resultats que per l'espectador tindrà. Oficialment l'arrendatari del Casal continua sent el mateix però sembla ser que l'explotació correrà a càrrec de l'empresa Ribera. Tornarem en aquest assumpte amb més calma i perspectiva. B.

TEATRE

El Grup Escènic Agramuntí ens oferí la nit de Nadal l'obra còmica de Rafel Anglada «L'amor venia en taxi», que també aquest any ha estat de l'agrat de tothom.

Abans de començar la funció, el jove de la vila Jaume Jovell va llegir un manifest dels treballadors de la cultura relacionat amb l'empresonament d'Albert Boadella, director del grup teatral «Els Joglars» quan estaven representant «La Torna», obra que ja és representava des d'uns mesos endarrera i que ara aquest fet ha suposat un atemptat contra la llibertat d'expressió.

A continuació es va representar l'obra esmentada que ja s'havia fet altres vegades i era coneguda per a molts, però no va ser motiu per amainar la aflluència de gent, ja que la sala i les llotges estaven plenes.

Els llargs i continus aplaudiments i riallades eren la prova de la bona interpretació, tant dels qui ja porten temps en el Grup Escènic com dels que ho feien per primera vegada.

Els personatges més importants els interpretaren Rosa

Puigpinós, Rosa Pascual, Manel Pedraza, Ricard Bertran i Amadeu Padullés, que a més era director de l'obra, i varen estar molt encertats. Cal dir que la jove Rosa Puigpinós, per ser la primera vegada que actuava i tenint un paper de compromís, ho va fer d'una manera sorprenent i fou aplaudida en repetides ocasions quan finalitzava la seva participació en el diferents actes.

Els altres actors, Núria Sorribes, Teresa Añé, Manel Erençia i Carme Vicens, encara que els seus papers foren més breus, els varen interpretar també molt bé i demostraren una autèntica vàlua.

Aquest grup d'aficionats agramuntins, cada any ens deleiten amb la seva actuació, i amb molt èxit sempre, per tant ja han donat bones proves de la seva capacitat interpretativa, i ben segur que repetirien l'èxit amb qual-sevol altre tipus de teatre. Així doncs ànims a seguir com fins ara en aquesta tasca, i també a buscar noves experiències, en què ja se us pot augurar els mateixos resultats excepcionals.

J. LI.

PARLEM-NE

El dia 28 de desembre, diada dels Sants Innocents, a les 21,30 hores, es posà en escena l'obra «Els Pastorets», al local Cinema Avinguda, deixat molt gentilment pels germans Ribera. En l'obra intervingué la nostra quitxalla, així com també alguns de grans o sia en edats que comprenien de 5 a 16 anys.

La Sala presentava un magnífic aspecte ja que estava de gom a gom, aplaudim totes les intervencions al llarg de 3 hores de funció. Amb referència al públic podem dir que era escollit, ja que semblava que èrem una gran Família, una família que desgraciadament, se'n veu molt poques vegades, guardant silenci sense perdre cap detall de l'obra.

Per altra banda he de parlar de la gran actuació del cantant de la vila, el senyor Ramon Figuera Fusté, que

ens va delitar amb dues cançons com si diguéssim de tipus folklòriques i que per cert va tenir un gran èxit, car és d'admirar la gran voluntat i afició que posseeix com agramuntí i no perquè és un fill d'Agramunt en dic això, sinó que per a mi tothom qui viu al nostre poble és agramuntí.

Per acabar des del nostre periòdic «Sió», dono les gràcies no solament als participants, sinó també als organitzadors, ja que s'ho mereixen amb un gran aplaudiment pel bon encert en organitzar aquest espectacle.

També, des d'aquestes línies, les gràcies a l'Empresa Germans Ribera per posar una vegada més, i de manera desinteressada, tal com he dit abans, la Sala a la disposició del públic d'Agramunt.

AMADEU AMIGÓ I PLA

ACTIVITATS CULTURALS DE «LA CAIXA»

Durant el mes de desembre i amb una sèrie d'actes que detallem a continuació, s'estrenà a la nostra vila el projecte de Dinamització Cultural de les Biblioteques que es proposa realitzar l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions per a la Veïllesa i d'Estalvis. Es tracta de potenciar l'acció de les Biblioteques, transformant-les en centres vius de difusió de cultura, a més d'oferir com fins ara un bon servei de lectura i préstec de llibres. Tots els actes tingueren lloc a la Biblioteca, exceptuant el dels infants.

REUNIÓ INFORMATIVA

El dia 28 de novembre tingué lloc una reunió informativa, a la qual hi foren convidats representants de tots els estaments agrumuntins. Dues senyorettes del servei de planificació de Biblioteques explicaren en què consistia l'esmentat projecte de Dinamització Cultural i ferent present que és desig de «La Caixa» que les forces vives de cada localitat col·laborin en la realització d'aquest programa amb suggeriments i iniciatives.

«LA BALUERNA MUSICAL»

Aquest era el títol de l'acte festiu infantil que el dia 3 de desembre al matí realitzà el Grup barceloní «L'ou com balla», en el qual prengueren part més d'un centenar d'infants agrumuntins. Des de la Biblioteca i junt amb els animadors, la mainada es traslladà al Foment Parroquial on transcorregué la major part del festival, que acabà a la plaça de l'Església. Tres hores de música i de gatzara que els nostres menuts van viure intensament. Es tractava de fer-los participar en el joc, de convertir-los en protagonistes de la seva pròpia diversió, la qual cosa fou aconseguida plenament.

JOGUINES

«Les joguines i l'evolució del nen» era el tema de la conferència, il·lustrada amb diapositives, que pogürem escoltar el mateix dia 3 al vespre, a càrrec de M.ª Rosa Tort i Arnau i de Teresa Edo i Fàbregas, ambdues psicòlogues que realitzen la seva tasca habitual a les Guarderies-Parvularis Municipals de Cornellà. La Teresa ens explicà l'evolució psicològica del nen des dels primers mesos de la seva vida fins al llindar de l'adolescència. I la M.ª Rosa es referí principalment a les joguines més adients a cada etapa de la infantesa.

Al llarg de la xerrada va quedar clar que el joc dels infants, sobretot dels més petits, és una mena d'aprenentatge de la vida, una manera de satisfer la seva insaciable curiositat sobre tot el que els rodeja, un agafar experiència dels sons, dels volums, dels colors, de tot el que està al seu abast. En conseqüència, les joguines han d'ésser susceptibles de desvetllar la curiositat i la imaginació del nen, i també la seva capacitat d'iniciativa.

CURIOSA TECNICA D'ESTAMPAT

L'acte del dia 6 a la tarda estava dedicat a les senyores i senyorettes. La professora Noelle Granger els explicà la manera d'estampar roba de cotó amb una mitja patata, en la cara plana de la qual s'hi ha gravat, fent relleu, el dibuix escollit. Enllestit el motlle només cal sucra-lo d'una pintura especial i anar «timbrant» els mocadors de coll, draps de cuina, tovallons, etc.

La reunió fou molt animada i, qui més qui menys, totes les presents feren gala de la seva traça. Prèviament havien estat advertides de portar una patata i un ganivet, i la roba i la pintura foren repartides grautitament.

«EL NADAL DELS POETES»

Pels catalans el Nadal té un to festiu, casolà i familiar, impregnat de pau i de germanor. Aquestes diades ens predisposen a la comprensió i a posar de relleu els aspectes positius de les persones i de les coses. Els nostres poetes s'han fet ressò de l'ànima del poble i han cantat el Nadal principalment des dels esmentats punts de vista.

El senyor Ignaci Riera, director literari de l'Editorial Laia, ens parlà el dia 12 de totes aquestes coses fent memòria, de passada, que la nostra societat viu aquests dies immersa en el tema nadalenc. Ens llegí també fragments dedicats al Nadal de Pere Quart, Josep V. Foix, Joan Salvat Papasseit, Josep Carner i Josep M.ª de Sagarra, fent ressaltar la intencionalitat de l'autor a l'escriure cada un d'aquells poemes.

En opinió del conferenciant, s'observa un retorn cap al tema nadalenc dels poetes joves de la nostra terra, els quals fins ara no hi dedicaven massa atenció.

PONS

Formació d'una COOPERATIVA

Un grup de Pagesos i Ramaders d'Agramunt i comarca, veient la necessitat que tenien d'una Cooperativa, es posaren a treballar desinteressadament per aquest fi, aconseguint que el dia 27 de desembre passat, es reunissin disset factibles associats per formar la Junta Rectora i Comissions de Treball i d'inspecció per a treballar conjuntament en tots els àmbits que us puguin abarcar.

Amb una desinteressada i competida votació varen sortir elegits per a ocupar els càrrecs provisionals abans anomenats, de la següent manera.

President: Jaume Ramon Caballol
Vice-President: Manuel Esteve Amorós
Tresorer: Francesc Vilella Grau
Secretari: Ramon Solé Miralles

Vocals:

Joan Eroles Samarra
Manuel Juclà Abat
Manuel Serra Utgés
Jordi Pijuan Riera
Maximí Záez Tercero

Comissió de Treball Ramadera

J. Ramon Caballol
Francesc Vilella Grau
Josep Bertran Piqué
Manuel Esteve Amorós
Jordi Rovira Petit

Comissió de Treball Agrícola

J. Ramon Caballol
Jordi Pijuan Riera
Josep M.ª Albareda Brufau
Isidor Solà Mateu
Manuel Serra Utgés

Acabant l'ordre del dia i formada amb acta la mencionada Junta Rectora, es convoca a una nova reunió general pel dia 1 de febrer a dos quarts de 9, a tota persona que estigui interessada a associar-se amb les mateixes condicions que els socis fundadors.

Lloc: FOMENT PARROQUIAL

El Municipi

L'Ajuntament Ple i la Comissió Municipal Permanent, en sessions celebrades durant el passat mes de Desembre, adoptaren els següents acords:

REPARACIÓ CASA METGE.

Sol licitar de l'Exma. Diputació Provincial la concessió de l'execució o construcció de l'esmentada obra, a l'Ajuntament, en la forma determinada per l'Arte. 17 del Real Decret 1.087/76 del 23 d'Abril i altres normes d'aplicació.

CARRETERA D'ALMENARA.

Fer constar el disgust produït per l'acord pres pel Ple de l'Exma. Diputació Provincial de desestimar l'aprovació del projecte de millora i afermat asfàltic del camí veïnal d'Agramunt a Tornabous, tram Agramunt-La Guardia, per manca de crèdits suficients.

COMPRA TERRENYS CONSTRUCCIÓ ESCOLES.

Aprovar les gestions realitzades pel Sr. Alcalde i Delegació de Cultura per a l'adquisició de 5 900 metres quadrats de terreny a la finca de la Sra. Carme Trepal Pla, a fi de cedir-lo al Ministeri d'Educació i Ciència per a la posterior construcció d'un Col·legi Nacional de vuit unitats.

LLICÈNCIES D'OBRES.

Al Sr. Manuel Mayoral Alavedra per a la construcció d'un grup de tres vivendes de Renda Limitada al Passeig del Sió.

Al Sr. Josep Querol Oranies, obres interiors en casa carrer Guimerà.

A la Sra. Montserrat Puig Santesmasses, elevar a definitiva la llicència provisional concedida per a la construcció d'una vivenda de Renda Limitada, Grup 1er., al camí de Les Planes.

Al Sr. Jaume Vendrell Marquilles, elevar a definitiva la llicència provisional concedida per a la construcció d'una vivenda de Renda Limitada, Grup 1er. al Raval de Puigverd.

Al Sr. Emili Curià Cortés, per a procedir a l'enderroc de la façana davantera de la casa de la seva propietat, situada al carrer Sió.

Al Sr. Francesc Bernaus Santacreu, per a realitzar obres interiors a la casa dels Extremurs Sta. Esperança.

Al Sr. Pere Solà Junyent, per a construir una paret als Extremurs Sta. Esperança.

A la Sra. Carme Cercós Solà, construcció de la part de darrera, amb galeria al fons, al pati situat al Raval de Puigverd.

Al Sr. Joan Escolà Pla, per a l'apertura d'una porta a la paret lateral de la casa situada a la Baixada Escoles.

Al Sr. Miquel Valls Marquilles, elevar a definitiva la llicència concedida per a la construcció d'una vivenda de Renda Limitada Grup 1er. al Raval de Puigverd.

Al Sr. Bartomeu Jové Serra, per a la construcció d'una vivenda de sis pisos a l'Avinguda J. Mestres

REOBERTURA D'INDUSTRIA.

Autoritzar la reobertura de l'antiga Bòvila Soldevila per a destinar-la a la fabricació de ceràmica fina.

ACTIVITATS MOLESTOSES.

Aprovar l'expedient incoat pel Sr. Pere Rovira Pijuan, per a instal·lació petrolífera per a calefacció al carrer Sió.

PRESES D'AIGUA.

Al Sr. Joan Llordés Claramunt, que no pot accedir-se a la seva sol·licitud per no existir, encara, servei a la partida Capella.

Al Sr. Miquel Ramon Boix, per igual motiu.

Al Sr. Josep Gató Iglesias, se li concedeix dret de junció per al pis 6.è de l'edifici La Torre II

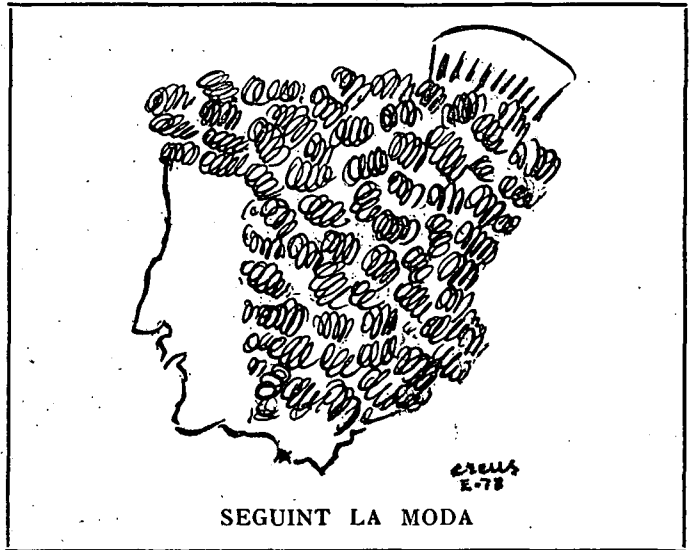
Al Sr. Alexandre Caro Montero, se li concedeix dret de junció per al pis 3er. 3.ª de l'edifici La Torre II.

CAMÍ D'ACCÉS A DONZELL.

Aprovar certificació d'obres per l'import de 1.778.911 Pts.

COMPTES I FACTURES.

Se n'aprovaren diverses per un import total de 988.784 Pessetes.

A l'hora de tancar aquest número s'ha produït l'atemptat contra En Joaquim Viola i Sauret i la seva esposa Na Montserrat Tarragona i Corbella. La Redacció de Sió vol sumar-se a la repulsa d'aquest fet, al mateix temps que acompanya a la família amb el condol.

O B R E R

*Que vens de lluny obrer que vens de lluny
amb el rostre crispat i clos el puny.*

Que vens de lluny.

*Algú t'ha retingut pel teu camí,
quelcom ha retardat el teu destí.*

Pel teu camí.

*Qui t'ha volgut esclau, avui i ahir,
a tu que has fet el pa, que has fet el vi.*

Avui i ahir.

*Salut home del camp, home del sol
que escampes les llavors en màgic vol.*

Per tot el sòl.

*Oh! tu que vius i morts sota el cel blau,
que treballes per tots i, per la pau,*

Sota el cel blau.

*Gentada dels suburbis de ciutat,
capdavantera alerta del combat.*

A la ciutat.

*T'he vist passar amb l'angúnia del treball
per places i carrers amunt, avall.*

Cap al treball.

*Que vens de lluny obrer, que vens de lluny
amb el rostre crispat i clos el puny.*

Que vens de lluny.

ENRIC BRUFAU